

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

12 Allah:

“- Sana emrettiğim zaman, seni Âdem’e sec-de ederek saygı göstermekten alıkoyan nedir?” buyurdu. İblis:

“- Ben ondan daha hayırlıyım, beni ateşten yarattın. Onu ise çamurdan yarattın” dedi.

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ
مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾

13 Allah:

“- Öyleyse terk et burayı. Burada büyüklük taslayıp serkeşlik etmek senin haddin değildir. Çık! Sen alçaklardan-aşağılıklardansın” buyurdu.

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

14 İblis:

“- İnsanların tekrar diriltilecekleri güne kadar, bana mühlet ver, öyleyse” dedi.

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

15 Allah:

“- Sen mühlet verilenlerdensin” buyurdu.

قَالَ فِيمَا آغَاوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

16 İblis:

“-Azgınlığımdan ötürü aleyhime hüküm vermene mu-kabil, ben de and içerim ki, onları saptırmak için senin doğru muhkem, mûtedil, güvenli yolunun üstünde otu-racağım” dedi.

ثُمَّ لَا تَجِدُ مِنْهُمْ مِثْلَ ذَلِكَ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ
وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

17 “- Sonra, elbette onlara, açıkça ve sinsice, önlerin-den, sağlarından,ollarından, arkalarından, kuvvetli ve zayıf tarafları, iyilikleri ve ahlâkî davranışları adına bunların savunuculuğunu ve sözcülüğünü yaparak so-kulacağım. Sen onların çoklarını şükredenlerden bul-mayacaksın” dedi.

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ
جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

18 Allah:

“- Haydi oradan çabuk çık. İtibarın kalmadı, kovuldun. Andolsun ki, onlardan sana uyanlarla, sizden olanlarla, hepinizle cehennemi dolduracağım” buyurdu.

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

19 Allah:

“- Ey Âdem sen ve eşin cennette oturun. Al-lah’ın sün-netine, düzeninin yasalarına uygun iradesinin tecellisi içinde, tercihlerinizi isabetli kullanarak birlikte diledi-ğiniz yerden yeyin. Şu bitkiye, yaklaşmayın. Yaklaşır-sanız, Allah’ın emrine muhalefet sebebiyle kendinize zulmetmiş, yazık etmiş olursunuz” buyurdu.

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِيهِمَا
وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ
أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾

20 Şeytan, Âdem ile eşini kıskanıp, ilâhî ilmin-hikmetin gereği onlara yasaklanan bitkinin mahsulünden yeme-yi fısıldayarak câzip gösterdi. Karşılıklı olarak farkında olmadıkları, kendilerini ayıplatacak fiillerini akıllarına düşürmek ve edep yerlerini açtırmak istiyordu. Ve:

“- Yaratan, yaşama kabiliyeti, gücü ve var-lıklara iş-leyiş düzeni veren koruyan kontrol eden Rabbiniz, size bu bitkiyi, bunu dillendirmeyi sırf gözde melekler olur-sunuz veya ebedî hayat ile yaşayanlar haline gelirsiniz, diye yasakladı” dedi.

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

21 Âdem ile eşine, yeminler ederek:

“- Ben gerçekten size öğüt verenlerdenim” dedi.

فَدَلَّيْهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِيُّهُمَا وَطِفَقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَيْهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ
وَأَقُلَّ لَكُمَا أَنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

22 Böylece onları yanıltıcı düşüncelerle yönlendirdi. Bitkinin mahsulünü tattıklarında, kendilerini ayıplata-cak fiilleri akıllarına geldi ve edep yerleri açıldı. Cennet-ten topladıkları yapraklarla üzerlerini kat kat örtmeye başladılar. Yaratan, yaşama kabiliyeti, gücü ve varlık-lara işleyiş düzeni veren, koruyan, kontrol eden Rableri onlara:

“- Ben ikinize o bitkiyi, onu dillendirmeyi ilmimin-hik-metimin gereği yasaklamadım mı? Şeytan ikinize de, apaçık bir düşmandır, demedim mi?”

diye nida etti.